

POBLE VIU

Butlletí de l'Assemblea de la Candidatura d'Unitat Popular

8 de març Dia Internacional de la Dona Treballadora

La Dona Treballadora al segle XXI

♀ Projecció del documental **Deu Ripolleses '10** (29' de durada)

♀ Intervenció de **Dolors Bassa**, Secretària General de la UGT de Catalunya de les comarques gironines.

♀ Torn obert de paraula.

♀ Cloenda amb l'actuació de **Núria Agulló**.

<http://santjoanabadesses.cup.cat/>
santjoandeleabadesses@cup.cat

Aquest any, en commemoració del 8 de març, dia internacional de la dona treballadora, no podem obviar el perquè d'aquesta data. S'atribueix popularment a l'incendi conegut com els "Fets de Nova York", però realment no van ser un sol d'incendi sinó 3:

- La vaga de treballadores del tèxtil de 1857.
- La fàbrica Cotton el 1908 en la que van morir un centenar de dones tancades en vaga dins de l'empresa.
- La fàbrica Triangle Shirtwaist Company el 1911, en la que van morir 142 obreres que l'any anterior havien protagonitzat una vaga per demanar millores laborals de la fàbrica.

Però es va acabar fixant el 8 de març, data en la que el 1917 les dones russes surten al carrer en protesta per la manca d'aliments.

Totes aquestes efemèrides demostren la importància de les dones treballadores en la història del moviment obrer en la lluita per la justícia social i la llibertat de les persones. Però, malgrat tot, a l'igual que en aquella època, les dones continuem discriminades envers l'home en el món laboral, familiar i en la societat en general. Una societat patriarcal que derrotarem amb la lluita, la cultura i l'educació.

El desconcert econòmic

Aquests últims dies hem pogut observar el debat, al Parlament de la CAC, sobre els pressupostos de la Generalitat per l'any 2012, juntament amb la d'acompanyament i les 5 lleis Òmnibus. Paral·lelament el President de la Generalitat se'n va a Madrid per entrevistar-se amb el senyor Rajoy amb el "Pacte Fiscal" sota el braç i com a tema prioritari de la trobada.

Resultat, res de nou que ja no coneguem, més i més retallades i el "Pacte Fiscal" es va perdre entre els Monegros i Guadalajara.

El més curiós ha estat veure com els liberals amb etiqueta de socialdemòcrates, PSC i Esquerra, es donaven cops de colze per donar suport als pressupostos de la dreta regionalista catalana. Fins i tot el PSC i CiU havien creat una comissió bilateral a tal efecte i a Esquerra se la considerava opció preferent. Tot això amb afalacs mutus de tots ells.

Finalment, la dreta regionalista catalana es plegava a l'abstenció del PP acceptant les seves esmenes, PSC i Esquerra escampant el seu atac de banyes i ICV, amb un discurs ambigu com sempre, això si en contra però sense model de país.

Del viatge a Madrid, després de perdre la maleta del "Concert Econòmic" abans d'arribar a Sants, d'allò que se'n recordaven fan un "Pacte Fiscal", que un cop arribat a Atocha, en Mas ja no duia. De tornada suport a la Reforma Laboral i respecte l'objectiu prioritari del viatge, un ara no toca digne del millor Pujol.

Tots els partits vivint de la partitocràcia. Molta comèdia per mantenir el seu statu quo, ni ruptura democràtica ni transformació social, un dia que passa any que empeny que ens fa a les classes populars cada vegada més pobres i els rics més rics, a més amb una reforma laboral que ens condemna a l'esclavitud o a l'atur.

Sumari

Dia de la Dona Treballadora	1
Editorial i sumari	2
Notícies de Puig-Alt de Ter	3
Biomassa	4-5
Crisi, retallades i reforma laboral	6-7
#primavera valenciana	8

<http://santjoanabadesses.cup.cat/>
santjoanadesabadesses@cup.cat

També pots col·laborar econòmicament:
 2100 - 8154 - 95 - 2300043725

POBLE VIU és el butlletí de la Candidatura d'Unitat Popular de Sant Joan de les Abadesses, i a través seu s'expressen tant l'organització com els seus militants i simpatitzants a títol individual. POBLE VIU resta oberta a tots els veïns i veïnes que vulguin compartir les seves opinions o les seves idees per transformar el nostre poble.

Notícies de Puig-A It de Ter

Ple Municipal del 27.01.2012

Llei de Barris

Davant de la notícia de que el Secretari d'Habitatge i Millora Urbana de la Generalitat de Catalunya, Carles Sala, havia anunciat per carta als Ajuntaments que estan executant projectes de la Llei de Barris, que no els abonaran les quantitats corresponents a les obres previstes pel 2012 ni tampoc les executades el 2011; fet que va confirmar després el propi Conseller.

La CUP de Sant Joan de les Abadesses va preguntar a l'Alcalde per l'estat d'execució i cobrament de les obres incloses en aquest pla així com les repercussions que suposa per l'economia de l'Ajuntament.

L'Alcalde va respondre que tots els projectes estaven gairebé finalitzats i que de l'any 2011 havia estat abonat el pressupost; només restava pendent els últims projectes executats que ascendien a aproximadament poc més de 400.000 euros i que no tenien necessitat de sol·licitar cap crèdit a l'ICO o semblants ja que suposava un deute assumible pel propi Ajuntament de la Vila.

En aquest sentit, la CUP de Sant Joan de les Abadesses, considera un greu incompliment i irresponsabilitat de la Generalitat de Catalunya envers la Llei de Barris i dels projectes aprovats pel propi Govern, traslladant la seva manca de liquiditat a les ja prou malmeses tresorereries municipals dels Ajuntaments. Així mateix, considerem que aquest tipus de situacions cal que siguin comunicades a la ciutadania del poble, primer perquè l'Ajuntament és el seu Govern de proximitat i perquè les vilatanes i vilatans de Sant Joan tenen la sobirania popular de la Vila, i segon, perquè un augment del deute del municipi recaurà directament cap als serveis públics i les economies familiars.

Aprovació dels Estatuts de l'Associació de Municipis per la Independència

El Ple va aprovar per unanimitat els Estatuts de l'Associació. La CUP de Sant Joan de les Abadesses va manifestar posteriorment la necessitat de que l'Alcalde de Sant Joan fos acompanyat per membres de l'entitat i organitzacions polítiques que van presentar la moció com a representació de tot el poble a les sessions de l'Associació. Aquesta proposta va tenir el suport d'Esquerra i CiU.

En aquest sentit, l'Alcalde ens va convocar, a Sant Joan Decideix, la CUP, Esquerra i CiU, dies després a una reunió per consensuar la proposta. El resultat fou que fariem la petició i consulta a la Secretaria de l'Associació per a que això fos possible i l'Alcalde es va comprometre a convocar-nos periòdicament per informar-nos de tot allò relatiu a les tasques portades a terme per l'Associació.

El PP de Sant Joan contra la decisió per unanimitat d'adhesió a l'Associació de Municipis per la Independència

Durant el torn obert de paraula, el PP va manifestar el seu rebuig a l'adhesió a l'Associació de Municipis per la Independència que es va aprovar per unanimitat pel Ple Municipal del 25 de novembre de 2011, fruit de la moció presentada conjuntament per Sant Joan Decideix, la CUP de Sant Joan, Esquerra i CiU de Sant Joan. L'argumentació va repassar des de les lloances històriques d'un imperi ja més que perdut fins a les riqueses gastronòmiques, passant per un discurs de suposada germanor entre ciutats catalanes i espanyoles. Tot un discurs defensant una "Espanya interdependent del món". Això si, sembla que en el "tema dels calés" estem tots d'acord, entenem que es referien al concert econòmic.

El discurs va deixar ben clara la riquesa cultural del país veí, riquesa que només ha aconseguit a partir d'una presó de pobles. I des de la CUP de Sant Joan diem, que ja n'hi ha prou, ha arribat l'hora.

Moció contra la Reforma Laboral

El passat 16 de febrer, una representació de la UGT de Catalunya va presentar, acompanyada de treballadors de la FIBRAN i de membres de la CUP de Sant Joan de les Abadesses, una moció de rebuig de la REFORMA LABORAL imposada pel Govern espanyol.

La CUP de Sant Joan de les Abadesses s'hi va adherir mitjançant un document de suport dirigit a l'Ajuntament demanant l'aprovació de la moció contra el que considerem l'atac més visceral contra els Drets econòmics, civils i socials de les classes populars dels Països Catalans i de la resta de territoris de l'Estat espanyol.

Sant Joan per la Independència

La CUP de Sant Joan de les Abadesses està intentant dinamitzar la creació de "Sant Joan per la Independència" com a continuïtat de "Sant Joan Decideix", com a plataforma local de la societat civil santjoanina de l'Assemblea Nacional Catalana i com a secció local de El Ripollès per la Independència com a secció Comarcal.

En aquest sentit membres de la CUP de Sant Joan ens hem adherit, a títol individual, a l'Assemblea Nacional Catalana com a moviment unitari de la societat civil catalana per aconseguir la Independència de nostre país i que està coordinada amb l'Associació de Municipis per la Independència.

On són els avets del Palau de l'Abadia ?

La CUP de Sant Joan de les Abadesses hem pogut observar com es talaven els avets de la zona enjardinada del davant del Palau de l'Abadia sense conèixer la raó. Hem sentit moltes versions i si alguna d'elles és la certa, el Govern municipal s'ha cobert de glòria.

Volem saber perquè s'han talat i si hi ha una raó de pes, perquè no s'ha valorat la possibilitat de trasplantar-los a una altra ubicació.

Una planta de biomassa a Sant Joan de les Abadesses?

Aquesta és la pregunta clau, que necessita una resposta convincent pel futur de la ciutadania i de la vila de Sant Joan de les Abadesses. La Candidatura d'Unitat Popular (CUP) planteja propostes sobre la base de la sostenibilitat econòmica, social i mediambiental, i aquesta instal·lació ens genera dubtes molt seriosos.

En plena campanya electoral municipal va sortir la notícia de la instal·lació d'una Planta de Biomassa a la Colònia Llaudet amb l'objectiu de que generés 10 MW d'energia elèctrica. A més, per acabar-ho d'adobar, darrera hi havia la promesa de creació de més de 250 llocs de treball, entre directes i indirectes, en un moment en el que la nostra vila assolía el nombre de 200 aturats.

Clarament semblava la típica i tòpica proposta electoral populista de la partitocràcia en temps d'eleccions; i de fet no se'n ha tornat a parlar, fins a l'aprovació al Ple Municipal de la modificació de les normes urbanístiques, permetent alçades superiors a 12 metres en el 15% de l'edificabilitat, a la Colònia Llaudet.

El passat divendres 24 de febrer, sortia a la premsa que l'Alcalde de la nostra Vila anunciava que, un cop enllestits els tràmits urbanístics, les obres d'urbanització començarien el 2013, no descartant les obres de preparació de la construcció de la Planta. Així mateix, ara corregeix els llocs de treball que es crearan, per acabar afirmant que poden arribar als 250. Suposem que amb el temps els anirà rebaixant a un número més d'acord amb la realitat, que serà menys de 50 llocs directes.

Cal tenir en compte, que la construcció i posta en marxa d'aquests tipus d'instal·lacions sobrepassen normalment els períodes de garantia i que posteriorment es trigarà prou temps fins que la Planta de Biomassa funcioni a ple rendiment.

Per tant, no es veurà cap resultat durant aquesta legislatura municipal i la creació de llocs de treball depèn de tot aquest procés i de l'organització del treball de les empreses que l'explotin; fets que encara refermen molt més que es tracta d'una proposta electoral populista sense tenir en compte un període més llarg que el de la durada del govern municipal i el futur de la Vila. Això sí, amb el moviment de terres, obres, etc. podran afirmar que han complert la "promesa electoral".

A més, s'han eliminat totes les ajudes destinades a les instal·lacions de producció d'energies renovables i la Biomassa no és una planta que no produeixi CO², el produeix però es considera que a l'utilitzar de matèria primera materials susceptibles de ser combustibles potencials, té la consideració de "valorització energètica". Energies renovables i netes són les produïdes mitjançant el sol, el vent, la geotèrmica o la dels salts d'aigua, per exemple.

Per altra banda, i per posar un exemple, a diferència de les plantes de Cogeneració, mitjançant la combustió de gas produït per llots de depuradora, es produeix energia tèrmica pel procés de digestió d'aquests mateixos llots i alhora la transformar en energia elèctrica, la màxima eficiència energètica de la Biomassa s'obté amb la producció d'energia tèrmica que es destina a uns equipaments en concret.

Aquest seria el cas de Ribes de Freser que destinarà aquesta energia per a la calefacció i l'aigua calenta sanitària de l'escola, la residència, el casal de cultura, el pavelló i l'institut.

Una bona destinació a Sant Joan de les Abadesses per tal d'aprofitar la màxima eficiència seria aportació tèrmica a les activitats ramaderes, de particulars, de les dependències municipals, ... a més de poder ser un pol d'atracció per a d'altres activitats econòmiques més sostenibles.

Sant Joan de les Abadesses ha estat històricament i principalment una Vila industrial, que en aquests últims anys ha viscut la seva desindustrialització, la terciarització econòmica, l'activitat especulativa immobiliària, la fugida de joves i l'envelliment de la població.

En aquest sentit, la destinació energètica tèrmica a les activitats econòmiques vinculades al sector agrari i ramader seria un factor de reactivació econòmica, que amb iniciatives proactives des del Govern municipal seria una veritable política de desenvolupament de les activitats esmentades i convertiria la nostra Vila en una pol d'atracció per constituir la base potencial d'un clúster agroalimentari.

Això si que crearia llocs de treball estables i de qualitat i seria una veritable política per un futur sostenible econòmicament, socialment i mediambientalment de Sant Joan de les Abadesses.

Tampoc s'ha informat de les inversions públiques que seran necessàries per portar a terme la Planta de Biomassa, ni si aquestes incrementaran encara més el deute d'uns comptes municipals prou malmesos. I, tenint en compte, que una inversió privada, com qualsevol altra, i d'aquesta magnitud busca el seu benefici econòmic: Quin és el retorn social previst d'aquesta inversió pública? I no podem acceptar com a resposta la creació de llocs de treball ja que qualsevol activitat productiva necessita capital però també la força del treball.

En definitiva, la màxima eficiència energètica d'una planta de biomassa (100%) s'assoleix quan l'energia tèrmica es destina a un o a uns equipaments en concret, ja que la transformació d'aquesta energia en electricitat es un procés complex, car i es perd eficiència (gairebé un 80%) i energia en la pròpia transformació. Tenint en compte que no es pot emmagatzemar, aquesta electricitat aniria a xarxa però a un preu més econòmic pel distribuïdor perquè seria un excedent.

Si existís manca de matèria primera, aquesta s'hauria de transportar d'altres llocs fora de l'entorn de la Vila. Fet que produirà un augment de trànsit de camions pel centre de Sant Joan de les Abadesses. Al CO² produït per la Planta de Biomassa caldria sumar-li el del transport massiu per carretera de la matèria primera. Al que caldria sumar-li també el consum d'aigua, que hauríem de restar del balanç hidric destinat al consum agrícola i ramader i al consum humà.

Una Planta de Biomassa, malgrat sigui considerada com "valorització energètica", emet contaminants, partícules fines i gasos, que són persistents en el medi i que poden passar mitjançant l'alimentació als éssers vius. Aquesta contaminació a petites dosis persistents diàriament podria formar part de les causes de patologies cardíaques, respiratòries, immunològiques, etc...

Per totes aquestes raons, la CUP de Sant Joan de les Abadesses proposa:

- L'inici d'un procés públic de debat a fons, amb tots els posicionaments al respecte, per tal de que la ciutadania de Sant Joan tingui una visió objectiva d'una qüestió que pot hipotecar el futur de la Vila.
- Valorar les diferents propostes, fruit del debat, per buscar el màxim consens en la matèria.
- Que el Govern municipal convoqui posteriorment una CONSULTA POPULAR al respecte.
- Que el resultat d'aquesta sigui vinculant.

Per tal de poder assolir aquests objectius la CUP presentarà una moció, en aquest sentit, al proper Ple Municipal.

Crisi, retallades i reforma laboral

La crisi econòmica que patim des de fa ja 4 anys, i que alguns pronosticaven l'any passat que ja s'havia tocat fons, realment és un pou sense fons. Totes les mesures que els governs de la UE han realitzat, han fracassat i s'entesten en no voler adonar-se que és el sistema el que no funciona. És el capitalisme en la seva màxima expressió el que ens ha portat a la recessió en la que novament ens trobem.

Una recessió que s'ha convertit en l'atac més visceral a les classes populars contra els seus drets civils, econòmics i socials. Un atac directe contra els drets, la llibertat i la seva democràcia, que tan es vanaglorien d'exportar-la a la resta de països del món, si cal amb les armes i com a víctimes la població civil d'aquests països.

Estem davant d'una dictadura dels mercats en la que unes agències de ràting s'han convertit en policia política. Aquestes agències van ser creades per avaluar el risc de les transaccions financeres i que van fracassar quan van qualificar de molt positives les entitats financeres que van provocar el començament de la crisi. Ara aquestes agències són l'instrument del lliure mercat, els especuladors i els poderosos qui avaluen el deute d'un Estat, decidint si li cal una intervenció o les polítiques econòmiques i socials que han de dur a terme. Ni el propi Karl Marx, convençut que l'Estat era un simple agent del capitalisme, s'hagués imaginat mai que ara és el capitalisme el que avalua i jutja a l'Estat.

I mentrestant, les classes populars continuen alienades a conceptes com "la classe mitja", que el liberalisme ideològicament va implantar intencionadament en la societat i en el nostre modus vivendi. Un concepte que no té res a veure amb la realitat ja que s'articula en un concepte sociològic en base al poder adquisitiu. Però, el desequilibri de la relació entre capital i força de treball no ha fet més que augmentar. Com exemple, fa 30 anys els salaris suposaven a l'Estat espanyol el 53% del PIB, l'any passat el 46% i aquest any encara cauran més. De la UE, Espanya és l'Estat a on la bretxa social entre rics i pobres és més gran. Les facilitats de l'accés al crèdit i consumir com a "classe mitja" ens ha empobrit encara més i portat a la situació en la que ens trobem ara. Situació en la que el liberalisme ens ha portat de manera indiscriminada i arbitrària.

La reducció imposada del dèficit públic no és una altra cosa que desmantellar l'Estat del Benestar.

S'ataca directament a la Sanitat i a l'Educació, eliminant personal laboral, reduint els pressupostos i salaris del personal, etc. Es pugen impostos que graven més a les ja molt malmeses economies familiars que a les dels més rics. Per exemple, l'IRPF es basa en un 87% en les retencions del treball, i les del capital, només suposen un 3% del total. S'han eliminat impostos als més rics, com l'impost de successions que consolida que qui neix ric sense haver fet res serà igual o més ric. I en canvi no s'ha fet res a favor de la cultura de l'esforç i la justícia social.

A més, la pressió fiscal a Espanya és del 52% però la pressió fiscal a Catalunya és del 56%. En definitiva, tot allò que minva els drets socials i econòmics de les classes populars, amb una clara voluntat de privatització d'aquests, creant una dualitat entre serveis públics gairebé destinats a la beneficiència envers un serveis privats de qualitat per qui pugui pagar-los. Un model que ens acostava més als Estats Units, en privatització dels serveis públics, i al Marroc, en drets civils, econòmics i socials, i ens allunya de la Unió Europea.

No hi ha retallades a les despeses militars ni a tots aquells Ministeris i administracions estatals que són buides de contingut perquè les seves competències estan transferides a les Comunitats Autònomes. Tot això acompanyat d'un ferotge atac contra els dèficits dels territoris com a causants del dèficit estatal. Un contraatac recentralitzador de l'espanyolisme per recuperar una suposada sobirania, quan la realitat és que els mercats són qui li han arrabassat la sobirania.

Per les classes populars dels Països Catalans aquest procés recentralitzador és encara més virulent, ja que per una banda, existeix un espoli fiscal gaire bé colonial, i per l'altra, les seves oligarquies regionalistes, encara retallen més que a

la resta de l'Estat espanyol. Hem pogut veure com el Govern dels "millors", sense cap mena de vergonya, han situat en els llocs dirigits de la Sanitat o de l'Agència Catalana de l'Aigua, per exemple, persones amb clars interessos en la privatització d'aquests serveis.

Durant aquesta crisi estem patint i patirem també dues Reformes Laborals. La primera per un Govern estatal liberal amb inquietuds socials, que es vesteix de socialdemòcrata quan està a l'oposició; i la segona, per un Govern de la dreta més rànica. Però no ens enganyem, la segona és el desenvolupament, fins a l'últim extrem desregulador dels drets laborals, de l'obertura del meló de la primera. No en va, ambdues han estat ideades i elaborades per les mateixes persones, i el Govern dels millors poc han trigat en donar el seu suport.

Dues Reformes Laborals, que amb l'excusa de la greu taxa d'atur que estem vivint, estan pensades més en beneficiar la sortida de les treballadores i els treballadors del mercat laboral que en la seva entrada i estabilitat, que és el que realment es necessita. A més, donen cobertura legal a l'arbitrarietat i a la imposició empresarial desprotegint a les persones treballadores i buidant les competències de control a l'Administració laboral catalana. I el Govern dels millors ni s'immuta davant de la pèrdua de competències i continua aplaudint. En definitiva, ens trobem davant del començament d'una època de feudalisme industrial que ens condemna a l'esclavitud o a l'atur, als desnonaments, a l'exclusió social, ... Cal desmuntar mites. És completament fals que

s'ha de retallar drets perquè no hi ha diners. El frau fiscal supera el 23% del PIB, l'economia submergida representa entre el 23 i el 25% del PIB mentre a Europa està entre el 10 i el 12%. No es fan polítiques fermes contra l'evasió de capitals a paradisos fiscals (21 empreses de l'Estat espanyol de l'Íbex 35 operen a paradisos fiscals). Cada any, un 25% de la riquesa generada no paga tributs, que en el cas de Catalunya suposa haver deixat d'ingressar 16.000 milions d'euros. En definitiva, per cada dòlar invertit en economia real productiva de béns i serveis se n'utilitzen més de 60 en l'economia virtual especulativa.

Les classes populars dels Països Catalans hem de prendre consciència de la situació i cap a quin futur ens porten a nosaltres i als nostres fills. Cal organitzar-nos, plantar cara i lluitar per transformar una falsa democràcia d'un Estat en mans dels mercats, en la que els partits anomenats "institucionals" només volen mantenir el seu status. Una democràcia que només necessita de la sobirania popular de la ciutadania cada quatre anys i en canvi cada vegada més li retalla drets civils, socials i econòmics.

La Candidatura d'Unitat Popular (CUP) és una aposta ferma de dones i homes de les classes populars per la solidaritat entre els pobles del món, per la transformació social i la ruptura democràtica que ens porti cap a la Independència dels Països Catalans i la constitució d'un Estat basat en la democràcia participativa i en la Justícia Social.

#primaveravalenciana

La CUP es solidaritza amb la comunitat educativa valenciana i exigeix depurar responsabilitats per la brutalitat policial i l'estat d'excepció.

La Candidatura d'Unitat Popular (CUP) vol mostrar la seva més sincera solidaritat amb els alumnes de l'IES Lluís Vives de la ciutat de València, així com amb els pares, mares, professors i comunitat educativa valenciana en general davant dels alarmants fets ocorreguts la vesprada d'ahir al centre de la ciutat en que, centenars d'agents uniformats es van dedicar a sembrar el pànic i el terror als carrers de la capital valenciana, en un operatiu propi d'un estat d'excepció i una actuació policial digna de règims autoritaris i predemocràtics.

Cal recordar que els alumnes de l'institut valencià, en la seva gran majoria adolescents, exercien el seu dret de manifestació i de protesta de forma totalment pacífica mostrant la seva oposició a les retallades i les denigrants condicions amb que han d'afrontar les classes, sense calefacció, talls en l'enllumenat, no substitució del professorat convallescent,... tal i com el conjunt de la comunitat educativa del País Valencià ve denunciant el darrers mesos, degut a una nefasta gestió dels recursos públics i el malbaratament i saqueig de les arques públiques que el Partit Popular ve perpetrant.

La CUP deplora la violència organitzada pels Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat al centre de València, amb brutals càrregues policials i l'ús indiscriminat de gasos lacrimògens i pilotes de goma que han deixat un balanç esfereïdor de ferits i detinguts entre alumnes i ciutadans en general, dels qual exigim l'alliberament immediat sense càrrecs. En aquest mateix sentit, exigim la depuració de responsabilitats que han de començar amb la dimissió immediata de Sánchez de León i acabar amb la depuració de responsabilitats en els responsables polítics, d'un cos policial al servei l'ocupació espanyola, que encara viuen instal·lats en el franquisme i els seus mètodes repressius.

Per tot això, la CUP fa una crida a la comunitat educativa del conjunt del país a participar en les mobilitzacions de suport que el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC), entre d'altres, organitza en diverses poblacions aquest vespre per mostrar la seva solidaritat amb els estudiants revoltats pel dret a rebre un ensenyament en dignitat, al mateix temps que recolza la convocatòria de vaga del proper dimecres dia 29 de febrer al conjunt d'Universitats dels Països Catalans contra la privatització de l'educació i les retallades.

Països Catalans, febrer de 2012

